

Zlomená růže

Rangers - Plavci

R: V srdci zlámanou mám růži, jež měla kvést,
a tak toulám se sám tou samotou cest.

1. Prachem táhnu svůj stín, když jdu k západu blíž
a kde před ranní rosou v skalách najdu si skrýš,
noc jak vodopád padá, vodopád vlasů tvých,
na bílá záda sladce jak první hřích.

R:

*: Možná v náručí spánku sen bude se zdát,
já aspoň v tom spánku šťastně budu se smát.

2. V dálce za mnou už leží v údolí rodný dům,
starý kostelík s věží, to vše patří už snům,
ta tvář, co už není, tichý smích, něžný pláč,
jdu dál k zapomnění jak vyhnaný hráč.

R:

R: